

er den Slutløn, som de nuværende Statskovriddere have, og vi mene da ikke, at man bør gaa derover. Og jeg vil føje til, at det forekommer mig betænkeligt at gaa til saa høje Alderstillæg, idet det nemlig, saa vidt jeg kan skønne, vil have til Følge, at saa vil man ogsaa inden ret længe komme til at tage et lignende Trin for Statsskovridernes Vedkommende, og det vil altsaa føre til ret forøgede Udgifter. Ja, mere har jeg egentlig ikke at tilføje. Jeg har jo ikke noget særlig stærkt Haab om, at vore Forslag blive vedtagne, men naar jeg dog alligevel har fastholdt dem til Afstemning her i Salen, er det, fordi jeg personlig føler mig meget overbevist om, at de i Virkeligheden ere fuldt forsvarlige og ere et ret stærkt Tillæg til de nuværende Lønninger.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (J. C. Christensen): Jeg skal takke Udvalget for, at Lovforslaget er fremmet. Der er saa forhaabentlig Udsigt til at faa det ført igennem i denne Rigsdagssamling, saaledes at det ikke bliver nødvendigt at forelægge det 18de eller 19de eller 20de Gang — jeg husker ikke, hvilket Nummer i Rækken det vil blive, men det er i alt Fald i en meget lang Aarrække, det har været forelagt. Jeg havde ved Forelæggelsen af Lovforslaget taget stærkt Hensyn til en foreløbig Betænkning, som har været afgivet af Folketinget en Gang, og som findes trykt i Rigsdagstidenden, og jeg havde navnlig over hele Linien nedsat de Lønninger, tidligere Ministerier havde foreslaaet paa dette Omraade. Jeg havde da ogsaa det Haab, at man saa til Gengæld vilde tage Hensyn til Forslaget og faa det ført frem, og det glæder mig, at der er Udsigt til, at det nu kan ske, thi jeg tror, det er nødvendigt, at man paa disse Omraader lønner paa samme Maade som paa lignende Omraader i andre af Statens Virksomheder, og det gælder om at faa disse Fonds, som ligge under denne Bestyrelse, bestyrede saa godt som muligt. Hvad Kvæstor angaar, bemærkede den ærede Ordfører meget rigtigt, at han havde over 30 Millioner at forvalte, og det er jo en stor Sum, vi have Kreditforeninger, der ikke tilnærmelsesvis have en saa stor Sum under sig, og vedkommende Kreditforeningers Bestyrelse koster dog adskilligt mere, end det koster at lønne denne Mand her. Men desforuden skal han paa mangfoldige Omraader, i alt, hvad der angaar de lærde Skolers, Universitetets og Sorø Akademis økonomiske

Sager, være Ministerens Raadgiver og i Virkeligheden være en Slags Mellemand mellem ham og Konsistorium, og man maa derfor lønne Stillingen saaledes, at man til enhver Tid kan være sikker paa at besætte Stillingen med en dygtig Mand, saa at jeg mener, at det er rigtigt at faa en saadan Lønning fastsat. Ogsaa de øvrige af mig foreslaaede Lønninger ere af den Art, at de ere paa samme Højde som lignende Embedsmænds paa andre Omraader. Jeg skal saaledes nævne, at Bogholderen og Forvalteren paa Sorø Akademis Kontor lønnes med Kontorcheflønning her efter Forslaget. Forvalteren har ogsaa Bolig, det er jo en betydelig Fordel, men han har jo ogsaa en særlig Stilling dernede, saa at det er rimeligt, at han faar denne Bolig. — Jeg kan tiltræde det Ændringsforslag, der er stillet, som jeg nu hører, af hele Udvalget angaaende Bogholderens personlige Tillæg.

Jeg skal saa udtale, at hvad Ledvogternes Forhold, deres Arbejdstid i Skovene og ved Leddene angaar, at jeg skal lade denne Sag undersøge i Sommerens Løb, og hvis jeg kommer til den Overbevisning, at der er Grund til at hjælpe paa vedkommende Ledvogteres Lønningsforhold, skal jeg være villig til at stille Forslag derom paa Finansloven. Efter de Udtalelser, den ærede Ordfører fremkom med, og han har jo Kendskab til de stedlige Forhold, vil jeg paa Forhaand have Tro til, at der er noget at rette dernede. Imidlertid, jeg skal udtale her, at jeg skal lade Sagen nærmere undersøge, og hvis jeg finder Grund dertil, skal jeg paa Finansloven stille Forslag om Lønningsforbedring for disse Folk. Jeg vil ikke over for Mindretallet udtale, at de af det foreslaaede Lønninger vilde være helt urimelige. Det vil jeg ikke; thi selv disse Forslag ere dog Forbedringer, og hele Lønningsforslaget omhandler jo meget smaa Summer i det hele taget; men det er en Selvfølge, at de Lønningsætser, som jeg har foreslaaet, og som jeg finder rigtige og rimelige, maa jeg fastholde, navnlig da Flertallet har sluttet sig til dem. Jeg tror i Virkeligheden, at Mindretallet vilde handle lige saa korrekt ved at slutte sig til de af mig foreslaaede Sætser, der ere ganske de samme, som ere gældende paa andre Omraader. Det er ikke min Mening at ville sætte dem højere op.

R. Nielsen: Jeg havde ventet, at den ærede Ordfører havde taget Ordet, og det var derfor paa Nippet, at jeg ikke havde